

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 मृगाबहुविधाकाराः संपतन्तिदिशोदश ॥ दीप्ताः शिवाश्चाप्यनदनूधोरूपाः सुदारुणाः ॥ १२ ॥ निर्घाताश्च महाघोरा बभूवुर्लोमहर्षणाः ॥ दीप्तायां दिशिराजेंद्र
 मृगाश्चाशुभवे दिनः ॥ १३ ॥ उदपानगताश्चापोव्यवर्धत समंततः ॥ अशरीरामहानादाः श्रूयन्ते स्म तदानृप ॥ १४ ॥ एवमादीनि दृष्ट्वाथ निमित्तानि वृकोदरः ॥
 उवाच भ्रातरं ज्येष्ठं धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ १५ ॥ नैष शक्नोरेणे जेतुं मंदात्मा मां सुयोधनः ॥ अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि विगूढं हृदये चिरं ॥ १६ ॥ सुयोधने कौरवे द्रेखां
 डवे पावको यथा ॥ शल्यमघोद्धरिष्यामि तव पाण्डव हृच्छयं ॥ १७ ॥ निहत्य गदया पापमिमं कुरुकुलाधमं ॥ अद्य कीर्तिमयीं मालां प्रतिमोक्ष्याम्यहं त्वयि ॥ १८ ॥
 हत्वे मं पापकर्माणं गदयारणमूर्धनि ॥ अद्यास्य शतधा देहं भिनन्नि गदयानया ॥ १९ ॥ नायं प्रवेष्टानगरं पुनर्वारिणसाङ्कर्यं ॥ संपूर्णं तस्य शयने विषदानस्य भो
 जने ॥ २० ॥ प्रमाणकोट्यां पातस्य दाहस्य जतुवेश्मनि ॥ सभायामवहासस्य सर्वस्वहरणस्य च ॥ २१ ॥ वर्षमज्ञातवासस्य वनवासस्य चानघ ॥ अद्यान्तमेषां
 दुःखानां गन्ताहं भरतर्षभ ॥ २२ ॥ एकान्हाविनिहत्ये मं भविष्याम्यात्मनो नृणः ॥ अद्यायुर्धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेरकृतात्मनः ॥ २३ ॥ समाप्तं भरतश्रेष्ठ मातापित्रोश्च
 दर्शनं ॥ अद्य सौख्यं तुराजेंद्र कुरुराजस्य दुर्मतेः ॥ २४ ॥ समाप्तं च महाराजनारीणां दर्शनं पुनः ॥ अद्यायं कुरुराजस्य शांतनोः कुलपांसनः ॥ २५ ॥ प्राणान् श्रि
 यंचराज्यं च त्यक्त्वा शेष्यति भूतले ॥ राजा च धृतराष्ट्रोऽथ श्रुत्वा पुत्रं निपातितं ॥ २६ ॥ स्मरिष्यत्यशुभं कर्म यत्तच्छकुनिबुद्धिजं ॥ इत्युत्काराजशार्दूलगदामादाय वी
 र्यवान् ॥ २७ ॥ अभ्यतिष्ठत युद्धाय शक्रो वृत्रमिवाङ्कयन् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृङ्गिणं ॥ २८ ॥ भीमसेनः पुनः क्रुद्धो दुर्योधनमुवाच ह ॥ राज्ञश्च धृतरा
 ष्टस्य तथा त्वमपि चात्मनः ॥ २९ ॥ स्मरत दुष्कृतं कर्म यद्वृत्तं वारणावते ॥ द्रौपदी च परिक्लिष्टा सभामध्ये रजस्वला ॥ ३० ॥ द्यूते च वंचितो राजाय त्वया सौबलेन
 च ॥ वने दुःखं च यत्प्राप्तमस्माभिस्त्वत्कृतं महत् ॥ ३१ ॥ विराटनगरे चैव योन्यन्तरगतैरिव ॥ तत्सर्वं पातयाम्यद्यदिष्ट्या दृष्टो सिदुर्मते ॥ ३२ ॥ त्वत्कृते सौहतः शेतेशर
 तल्पे प्रतापवान् ॥ गांगेयोरथिनां श्रेष्ठो निहतो याज्ञसेनिना ॥ ३३ ॥ हतो द्रोणश्च कर्णश्च तथा शल्यः प्रतापवान् ॥ वैराग्रेरादिकर्ता सौशकुनिः सौबलोहतः ॥ ३४ ॥
 प्रातिकामी ततः पापो द्रौपद्याः क्लेशरुद्धतः ॥ भ्रातरस्ते हताः सर्वे शूरा विक्रांतयोधिनः ॥ ३५ ॥ एते चान्ये च बहवो निहतास्त्वत्कृते नृपाः ॥ त्वामद्य निहनिष्यामि ग
 दयानात्र संशयः ॥ ३६ ॥ इत्येवमुच्चैराजेंद्र भाषमाणं वृकोदरं ॥ उवाच गतभीराज न पुत्रस्ते सत्यविक्रमः ॥ ३७ ॥